

พระราชกฤษฎีกา

การทำสำมะโนอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรทำสำมะโนอุตสาหกรรมทั่วราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาการทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุสิบปี

LIRT

มาตรา ๔ ให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำสำมะโนอุตสาหกรรม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงานและค่าตอบแทนการทำงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิตและ คำนวณงาน มูลค่าขายผลผลิตและรายรับ ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือ มูลค่าและ ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม เพื่อนำมาประมวลผลเป็นข้อมูลสถิติเป็นรายสาขาอุตสาหกรรม เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย และวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

มาตรา ๕ เขตท้องที่ที่จะทำสำมะโนอุตสาหกรรม ได้แก่ ทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา ๕ เป็นผู้กรอกรายการ หรือให้ข้อมูลในแบบหรือไปกำหนดข้อมูล

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จะทำสำมะโนอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๐ ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ ประเภทอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงานและค่าตอบแทนการทำงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิตและดำเนินงาน มูลค่าขายผลผลิตและรายรับ ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือ มูลค่าและค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอุตสาหกรรม เพื่อนำมาประมวลผลเป็นข้อมูลสถิติเป็นรายสาขาอุตสาหกรรม เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ และโดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๐๘ บัญญัติว่า เมื่อจะทำสำมะโนหรือการสำรวจเพื่อปฏิบัติการตามโครงการสถิติใดให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้